

dig overbevist om, at det her spørgsmål blev rejst hver eneste gang, der var et møde med kinesiske embedsmænd og kinesiske organisationsfolk. For det er jo selvfølgelig på den måde, at vi kan være med til at lægge pres på de diskussioner om dyrevelfærd, der foregår, også i Kina. Så det spørgsmål blev rejst hver eneste gang, der var lejlighed til det.

Keld Albrechtsen (EL):

Det fremgår også af Jyllands-Posten, at ministeren rejste spørgsmålet. Men så siger ministeren i Jyllands-Posten, at den kinesiske minister var helt uforstående. Dyrevelfærd er ikke et emne i Kina, sagde ministeren, og derefter – det er fremstillingen i avisen – afstod ministeren fra at stille krav til kineserne, bl.a. på fjerkræområdet.

Er det korrekt, at det var af hensyn til at kunne indgå en aftale om salg af affaldsprodukter som svineører og -tarme, der altså skulle eksporteres fra Danmark til Kina? Har man så, hvad skal man sige, solgt fjerkræavlerne for at få en aftale for svineavlerne?

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at den byttestand, som hr. Keld Albrechtsen lancerer som et emne, der var oppe under delegationsrejsen, kan jeg helt klart afvise. Den diskussion indgik ikke på noget tidspunkt i de drøftelser, vi havde på det politiske niveau, og i øvrigt også sammen med organisationsfolk fra Kina. Jeg kan på det klareste afvise, at den diskussion overhovedet kom op.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at der henstår en hel del mystik om, hvad der egentlig er sagt og gjort i Kina. Men jeg vil godt spørge ministeren: Vil det være sådan fremover, at den danske minister, når ministeren med repræsentanter for andre lande deltager i drøftelser vedrørende samhandel med landbrugsvarer, så vil kræve, at disse lande arbejder med på at få hævet standarden for dyrevelfærd, også således, at det bliver muligt for os her i Danmark at hæve standarden uden at blive udkonkurreret?

For jeg går ud fra, at ministeren er enig i, at det er afgørende, at vi går i spidsen her i Danmark og forbedrer dyrevelfærd, og at vi sam-

tidig kræver af de andre lande, at de skal følge efter og gøre det samme.

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg tror ikke, hr. Keld Albrechtsen er i tvivl om, at der fra dansk side vil blive benyttet enhver chance til at lancere den her diskussion om dyrevelfærd.

Men hr. Keld Albrechtsen er vel lige så klar over, at hvis vi vil løse det her problem, så vi virkelig får løftet dyrevelfærdsniveauet i andre lande, så skal det foregå igennem de internationale kanaler, og det kan i det her tilfælde være gennem EU eller gennem WTO, der nu, som jeg nævnte i mit oplæg, også har taget den her debat op til diskussion.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt stille det sidste spørgsmål i denne her runde, og så kan vi jo vende tilbage til det.

KL 14.00

Når ministeren så mener, det skal gå gennem EU, vil ministeren så gå til justitsministeren og sige, at det svar, justitsministeren har givet mig, hvor justitsministeren vil have, at det skal være maksimumsregler, der forhindrer, at vi går foran i Danmark og laver bedre regler om dyretransport, at den går altså ikke?

Vil ministeren forklare justitsministeren, at det er nødvendigt, at justitsministeren arbejder for et fælles regelsæt i EU, der gør det muligt for Danmark selv at fastsætte regler, der griber ind over for problemet med dyretransporter?

Jeg opfatter justitsministerens svar som en kapitulation og som en meddelelse om, at man nu i realiteten læner sig tilbage og ikke foretager sig noget som helst.

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Nu ligger det ikke sådan umiddelbart til mig at kapitulere, men jeg bliver nødt til at sige igen: Skal vi løse dyrevelfærdsmæssige problemer, så bliver det spørgsmål, der skal løses inden for EU-området, så vi dels får løftet hele dyrevelfærdsproblematikken op i debatten og dels får en reel forbedring på det her område, også hvis vi skal være med til at prøve at hæve niveauet i tredjelande, f.eks. i Kina.

Hermed sluttede spørgsmålet.